لَو يُعطَى النّاسُ بدَعواهُم لادَّعَى رِجالٌ أموالَ قَومٍ ودِماءَهُم، ولَكِنَّ البَيِّنَةَ على المُدَّعِى، واليَمينَ على مَن أنكَرَ». "كه خلكو ته د دوی د ادعا سره سم ورکول کیدی، نو ځینو سړیو به په نورو د مال او وینې دعوه کړې وه، خو په دعوه کوونکي د ثبوت وړاندې کول دي او قسم په هغه چا دی چې انکار کوي

له ابن عباس -رضي الله عنهما- نه روایت دی، چې د الله رسول -صلى الله عليه وسلم- فرمایلي: «لَو يُعطَى النّاسُ بدَعواهُم لادَّعَى رِجالٌ أموالَ قَومٍ ودِماءَهُم، ولَكِنَّ البَيِّنَةَ على المُدَّعِى، واليَمينَ على مَن أنكَرَ». "كه خلكو ته د دوی د ادعا سره سم ورکول کیدی، نو ځینو سړیو به په نورو د مال او وینې دعوه کړې وه، خو په دعوه کوونکي د ثبوت وړاندې کول دي او قسم په هغه چا دی چې انکار کوي".

[صحيح] [بیهقي روایت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي چې كه چېرته خلكو ته په تشې دعوې كولو يو څه وركول كېدی؛ پرته لدې چې ثبوت وړاندې كړي او يا قرائن شتون ولري؛ نو ځينو خلكو به په نورو د مال او وينې دعوا كړې وه، خو اصل دا دی چې څوک دعوه کوي نو پر هغه د هغه څيز د لاسته راوړلو لپاره د ثبوت وړاندې کول دي او كه چېرته ثبوت ونه لري، نو دوسيه (قضيه) مدعى عليه ته وړاندې كېږي، كه هغه ترې انكار وكړ، نو قسم به خوري او براءت به حاصلوي.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY
لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC E-Da'wah Committee